

— Колкото една четвърть на часътъ, отговори момчето.

Царьтъ рѣши да ся увѣри лично за тѣзи работъ, и тѣй тръгна слѣдъ момчето което прѣзъ драки и тръніе безъ пѣть доведе го до една сламена колиба почти раскрыта отъ всякъдѣ, и дѣто отвѣнъ още жалны плачевны гласове ся счувахъ; а като влѣзо вѣтрѣ, видѣ единъ старъ челоуѣкъ, който лежеше на сламъ, и нѣколко дребны дѣца полуголы, едни болны, а други хленчахъ и искахъ хлѣбъ отъ майкѣ си, която, горката, нѣмаше друго освѣнъ сълзы да имъ даде.

Приведенъ въ умиленіе отъ тѣзи жалны сцѣны Лудовикъ, раздѣли имъ тутакъ си колкото пари имаше съсъ себе си, въ жадость още че нѣмаше повече. Но като ся върна въ градътъ и рассказа това събытіе на домашнитѣ си, тутакъ си съ усердного мнѣніе на всички проводи имъ лѣкаръ и всичко що имъ трѣбаше.

Тихомиръ

Въ прѣстолныйтъ градъ на нѣкогаш-